RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.645 van 14 mei 1998
in de zaak A. 76.666/VII-16.186.

In zake : de n.v. McCAIN FOODS BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. SCHUERMANS en J. SURMONT,
kantoor houdende te TURNHOUT,
de Merodelei 112

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT
Provincialebaan 22.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. McCAIN FOODS BELGIUM op 9 december 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 2 oktober 1997 waarbij het beroep door de n.v. AQUAFIN aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 april 1997, houdende het verlenen van de vergunning aan de verzoekende partij om een inrichting gelegen te 2280 Grobbendonk, Nijverheidsstraat 2, verder in bedrijf te houden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 februari 1998 op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 26 maart 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. SURMONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De verzoekende partij stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat zij een vestiging is van de internationale McCain-groep te Grobbendonk waar aardappelen worden verwerkt tot diverse diepgevroren producten. In het kader van dat productie-proces heeft zij belangrijke hoeveelheden water nodig die moeten worden geloosd.

Voortgaande op bepaalde adviezen en de aanhef van de bestreden beslissing beschikte de verzoekende partij, op het ogenblik dat de thans in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag werd ingediend, op het eerste gezicht over volgende vergunningen :

- een ARAB-vergunning die op 5 juli 1990 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen werd verleend voor de hernieuwing van een inrichting voor de productie van diepgevroren voedingsproducten, voor een termijn verstrijkend op 13 september 1997. Het is op het eerste gezicht niet duidelijk of met deze vergunning ook het lozen van afvalwater werd toegestaan;
- een vergunning die op 3 november 1993 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen werd verleend voor de toevoeging van een afvalwaterzuiveringsstation voor de behandeling van ander dan normaal huisafvalwater, voor een termijn verstrijkend op 13 september 1997. Deze vergunning werd op het eerste gezicht afhankelijk gemaakt van onder meer de volgende bijzondere voorwaarde :
  "het maximum toegelaten uur-, dag- en jaardebiet bedraagt respectievelijk 100 m^3/uur, 1000 m^3/dag en 150.000 m^3/j";
- een vergunning die op 14 december 1995 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen werd verleend voor de uitbreiding met het lozen van ander dan normaal huisafvalwater (spoelwater van ontijzeringsfilters), voor een termijn verstrijkend op 13 september 1997.

Het weze nog genoteerd dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 21 april 1994 een verzoek tot wijziging van de voorwaarden van de vergunning van 3 november 1993 heeft afgewezen. In concreto vroeg zij om het maximum jaardebiet op te trekken van 150.000 m^3 per jaar naar

250.000 m^3 per jaar. De bestendige deputatie weigerde dit op grond van de volgende motivering :

> "Overwegende dat de loutere verwijzing naar het referentievolume voor de sector onvoldoende motivatie is; dat het jaardebiet, ingeschreven in de vergunning van de B.D. dd. 31/11/1993 (ref. MLAV1/93-374), gebaseerd werd op gegevens verstrekt door de firma zelf, nl. een produktievolume op jaarbasis voor 1994 van ca. 30.000 dat kan oplopen tot ca. 33.000 ton; dat het daarmee gepaard gaande referentievolume resp. 120.000 tot 132.000 m^3/jaar bedraagt; dat een jaardebiet van 150.000 m^3 werd ingeschreven teneinde de te verwachten expansie van het bedrijf niet te hypothekeren;
>
> Overwegende dat thans ongeveer het dubbele wordt gevraagd van de gegevens, verleend door de firma in 1993, in het kader van de milieuvergunningsaanvraag; dat het Bestuur Milieuvergunningen inlichtingen heeft gevraagd aan de firma m.b.t. feitelijke produktiegegevens gestaafd door documenten; dat de exploitant geen melding maakt van de geleverde inspanningen om de hydraulische belasting te reduceren; dat hieromtrent geen acties vermeld zijn, noch prognoses vooropgesteld;
>
> Overwegende dat, om de kwaliteitsdoelstellingen van de Kleine Nete, waarin het effluent van de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Grobbendonk terechtkomt, te vrijwaren, de geloosde vuilvracht van desbetreffend bedrijf beperkt dient te worden, temeer omdat het grootste aandeel van het te behandelen afvalwater te Grobbendonk afkomstig is van het bedrijf; dat, gelet op deze problematiek, juist werd gevraagd om in de toekomst een debietsbeperking te realiseren;
>
> Overwegende dat de vraag tot wijziging niet gestaafd is met concrete gegevens; dat derhalve aan het verzoek geen gunstig gevolg kan verleend worden".

1.2. Op 15 oktober 1996 dient de verzoekende partij de milieuvergunningsaanvraag in die aanleiding heeft gegeven tot de thans bestreden beslissing. Het voorwerp van die aanvraag is omschreven als "het hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting". In het aanvraagformulier staat onder de rubriek 4.4. onder meer te lezen wat volgt :

> "4.4. In geval de aanvraag betrekking heeft op de lozing van afvalwaters :

Geef, aanvullend aan de gegevens bedoeld in sub. 4.1., gedetailleerd en gestaafd door de nodige bijlagen :

1° een gedetailleerde beschrijving van het produktieproces met een bijgevoegd schema van de circuits voor de afwatering.

Biijlage 4 + 9

2° Aard en hoeveelheid van de geloosde afvalwaters.

a) Maximaal debiet van de verschillende afvalwaterstromen.
Indien er voor een bepaald afvalwater verschillende lozingen bestaan, dienen de debieten van elke lozing te worden aangegeven.

→ Mc Cain heeft twee lozingspunten voor wat betreft bedrijfsafvalwater. LP1 betreft de lozing van voorgezuiverd afvalwater via onze eigen biologische waterzuivering in de gemeentelijke riolering. LP2 betreft de lozing van spoelwater (voornamelijk ijzerhoudend water) afkomstig van het spoelen van filters voor winning van grondwater.

Aard	Max. m^3/uur	Max m^3/dag	Max m^3/jaar
Normaal huisafvalwater			± 7200 (240 pers x 30m^3/j)
Ander afvalwater dan normaal huisafvalwater	lozing via biologie: 90 m^3/h lozing lozing spoelwater : 70 m^3/h	1000 m^3/d 200 m^3/d	250.000 m^3/j 50.000 m^3/j
Koelwater	/	/	/
Regenwater	/	/	/

b) Indien de hoeveelheden geloosde afvalwaters onderhevig zijn aan seizoenschommelingen, dienen de respectievelijke hoeveelheden voor elke karakteristieke periode aangegeven te worden.

N.V.T. Bijlage/

c) Bij eventuele uitbreiding van de produktie : welke zijn de respectievelijke hoeveelheden te lozen afvalwaters in de toekomst en voor wanneer wordt deze uitbreiding voorzien ?

Eventuele uitbreiding van produktie van 250 naar 350 werkdagen zal een lozing van 350.000 m³/j (max.) tot gevolg hebben voor LP1, en een lozing van 70.000 m³/j voor LP2. Uitbreiding wordt voorzien op korte tot middellange termijn".

1.3. Op 3 april 1997 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een vergunning voor een termijn van 20 jaar voor het verder exploiteren van haar inrichting gelegen te Grobbendonk. Er werd onder meer vergunning verleend voor :

"- het lozen van spoelwater van de ontijzeringsfilter met een maximumdebiet van 70 m³/uur, 200 m³/dag en 50.000 m³/jaar (3.1.2.)
- een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor het behandelen van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat, met inbegrip van het lozen van het effluent met een maximumdebiet van 90 m³/uur, 1000 m³/dag en 250.000 m³/jaar (3.6.3.2.)".

De vergunning wordt afhankelijk gemaakt van de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden, alsook van onder meer de volgende bijzondere exploitatievoorwaarden :

"§ 3. Bijzondere : - rubriek 3.1.2., lozingspunt A2 :

Q = maximum 70 m³/u, 200 m³/d, 50.000 m³/j.
Zwevende stoffen : 60 mg/l
BZV : 10 mg/l
CZV : 20 mg/l
Totaal N : 20 mg/l
Totaal P : 2 mg/l
Totaal Zn : o,2 mg/l

- rubriek 3.6.3.2., lozingspunt A1 :
Q = maximum 90 m³/u, 1.000 m³/d, 250.000 m³/j.
Zwevende stoffen : 1.000 mg/l - 270 kg/d
BZV : 560 mg/l - 162 kg/d
CZV : 1.250 mg/l - 405 kg/d
Totaal N : 100 mg/l - 30 kg/d
Totaal P : 40 mg/l - 6 kg/d
Totaal Zn : 2 mg/1
"

1.4. Met een aangetekend schrijven van 22 april 1997 tekent de n.v. AQUAFIN beroep aan tegen het voornoemde deputatiebesluit.

In het beroepschrift staat onder meer te lezen :

> "(...)
> De voor lozingspunt A1 vergunde parameters (1000 m^3/d en 560 mg BOD/l) komen overeen met een biologische belasting van 10.370 IE, terwijl de RWZI Grobbendonk slechts ontworpen is voor 7.500 IE. Daarom wordt voorgesteld om de maximale toegelaten biologische vuilvracht in overeenstemming te brengen met de actueel geloosde vrachten. De COD/BOD-verhouding dient daarbij lager dan 4 te blijven. Verder wordt voorgesteld de lozing meer gespreid in de tijd te laten gebeuren (beperking van het maximaal uurdebiet).
> In het recente verleden zijn herhaaldelijk problemen vastgesteld op de RWZI Grobbendonk, te wijten aan het afvalwater van het bedrijf : (...)
> Bijgevolg wordt voorgesteld om een verstrenging van de normen voor zwevende stoffen op te leggen, waardoor uitspoeling van slib naar de RWZI Grobbendonk niet meer mogelijk is.
> Het afvalwater van lozingspunt A2 is niet meer verwerkbaar op de RWZI Grobbendonk. Het spoelwater van de ontijzeringsfilter bevat quasi geen gemakkelijk afbreekbare stoffen (BOD) meer. In de meetcampagne van de VMM (4/12/1995 tot 11/12/1995) werden in dit spoelwater nooit BOD-concentraties hoger dan 9 mg/l opgemeten. Dit spoelwater kan dan ook niet verder gezuiverd worden op de RWZI Grobbendonk. Er wordt voorgesteld het spoelwater van de ontijzeringsfilter af te koppelen van de riolering (...)".

Het beroepschrift is ondertekend door ir. B. VAN DE STEENE, directeur planning, en ir. M. DE MAESENEER, directeur exploitatie.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

(a) Op 4 juni 1997 verwijst AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen naar het gunstig advies dat in eerste aanleg door de provinciale afdeling R.O.H.M. werd uitgebracht.

(b) In haar advies van 13 juni 1997 stelt OVAM dat advisering betreffende het lozingsaspect van de inrichting niet tot haar bevoegdheid behoort, en zij herbevestigt haar gunstig advies dat in eerste aanleg werd uitgebracht.

(c) In het advies van 13 juni 1996 van de Vlaamse milieumaatschappij staat te lezen wat volgt :

"De nv Aquafin vraagt de volgende aanpassing :

1. om een verstrenging van de normen voor zwevende stoffen voor lozingspunt A1 (effluent zuiveringsinstallatie)
2. de parameters in de vergunning voor lozingspunt A1 (effluent zuiveringsinstallatie) in overeenstemming te brengen met de actueel geloosde vrachten, waarbij de COD/BOD verhouding lager dan 4 blijft
3. de lozing via lozingspunt A1 (effluent zuiveringsinstallatie) meer gespreid in de tijd te laten verlopen (besperking van het maximaal uurdebiet)
4. het lozingspunt A2 (spoelwater ontijzeringsfilter) af te koppelen van de openbare riolering en voortaan te lozen op oppervlaktewater.

Punt 1 en 2 worden echter grotendeels ondervangen door een beperking van dagvrachten op te leggen in de vermelde vergunning.

De beperking van de BZV-vracht-ie 162/kg/d komt overeen met 3000 IE. Het bedrijf heeft dus geen toelating om 1000 m^3/dX560 mg/1 = 560 kg/d (1030 IE) te lozen. Voor de andere parameters geldt een analoge redenering.

Het blijkt dat de opgelegde rapportering in de vergunning, niet voldoende is om de controle op het naleven van de vergunning sluitend te maken. In het kader van het zelfcontroleprogramma dient er immers geen 24 uur-monster (schepmonster volstaat) geanalyseerd te worden. Dit heeft tot gevolg dat er niet automatisch vrachten kunnen bepaald worden. Daarom stelt de VMM voor om aan het bedrijf een meet-en controleinrichting op te leggen die het mogelijk moet maken om debietsgebonden 24-uur-monsters te nemen. Op die manier wordt de controle op het naleven van de opgelegde dagvrachten sterk vereenvoudigd.

Om de goede werking van het station te verzekeren gaat de VMM bovendien akkoord met het opnemen van de bijzondere voorwaarde :
verhouding CZV/BZV<4.

Wat betreft punt 3 kan om de goede werking van de RWZI te verzekeren het uurdebiet van LP A1 beperkt worden. Afgaande op de recente analyseresultaten

(zie bijlage) kan het uurdebiet bij normale werking van de installatie beperkt worden tot 60 m3/u i.p.v. 90 m3/u. De maximaal gemeten waarde bedraagt immers 53 m3/u.

In punt 4 vraagt de nv AQUAFIN de afkoppeling van LP A2 (spoelwater ontijzeringsfilter). Hoewel dit afvalwater inderdaad niet geschikt is om verder verwerkt te worden op de RWZI, lijkt een afkoppeling van de riolering niet haalbaar. Het bedrijf is immers in een dorpskern gelegen en het dichtstbijgelegen oppervlaktewater ligt op meer dan 1 km van het bedrijf".

(d) Op 17 juni 1997 brengt de administratie gezondheidszorg een principieel gunstig advies uit.

(e) Op 16 juli 1997 stelt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL voor het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de beslissing van de bestendige deputatie te wijzigen als volgt :

- het voorwerp van de vergunning wordt aangepast, in die zin dat vergunning wordt verleend voor een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor het behandelen van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat, met inbegrip van het lozen van het effluent met een maximumdebiet van 90 m^3/uur, 1000 m^3/dag en 150.000 m^3/jaar (door de bestendige deputatie was een maximumdebiet van 250.000 m^3/jaar vergund);
- onder de bijzondere exploitatievoorwaarden wordt voor het lozingspunt A1 de voorwaarde "Q- maximum 90 m^3/uur, 1000 m^3/dag en 150.000 m^3/jaar" opgelegd (de bestendige deputatie had 250.000 m^3/jaar opgelegd). Voorts wordt volgende bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarde opgelegd : "verhouding CZV/BZV < 4".

In het advies wordt onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat het industrieel afvalwater via 2 verschillende lozingspunten wordt geloosd; dat het afvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat afkomstig is van het spoelwater van de ontijzeringsfilters

van de grondwaterwinning; dat dit afvalwater met een maximum debiet van 70 m^3/uur, respectievelijk 200 m^3/dag en 50.000 m^3/jaar wordt geloosd in de openbare riolering langs de Nijverheidsstraat (LP A2); dat dit afvalwater via de riolering wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Grobbendonk;

Overwegende dat het industrieel afvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat afkomstig is van de reiniging van de productieruimten en machines; dat dit afvalwater met een maximum debiet van 90 m^3/uur, respectievelijk 1.000 m^3/dag en 250.000 m^3/jaar wordt geloosd in de openbare riolering langs de Steenbergstraat (LP A1); dat dit afvalwater via de riolering wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Grobbendonk;

Overwegende dat voor het laatst vermelde afvalwater het vergunde jaardebiet slechts 150.000 m^3/jaar bedraagt en niet 250.000 m^3/jaar zoals vermeld in het aanvraagformulier; dat een uitbreiding van dit jaardebiet reeds geweigerd werd in 1994 (besluit van de Bestendige Deputatie dd. 21 april 1994, ref. MLWV/93-53); dat in het aanvraagdossier nergens gegevens terug te vinden zijn die deze jaardebietsverhoging kunnen staven;

Overwegende dat er in het besluit van de Bestendige Deputatie in combinatie met de opgelegde lozingsvoorwaarden tevens dagvrachten werden opgelegd voor LPA1, teneinde de goede werking van de RWZI te Grobbendonk te vrijwaren; dat de opgelegde dagvrachten overeenkomen met 3000 IE, of het aantal inwonersequivalent dat volgens berekeningen van de industrie op de RWZI kan verwerkt worden;

Overwegende dat om een goede werking van de RWZI te verzekeren de CZV/BZV-verhouding van het effluent kleiner dan 4 vereist is; dat dit als bijzondere voorwaarde kan opgelegd worden;

Overwegende dat het bedrijf op ongeveer 1 km van het dichtstbijzijnde oppervlaktewater gelegen is; dat het voor eventuele afkoppeling door percelen van derden zou moeten gaan; dat het derhalve niet mogelijk is voor het bedrijf om het lozingspunt LPA2 af te koppelen van de riolering".

(f) Op 18 juli 1997 brengt de gewestelijke milieuvergunningscommissie een advies uit dat wat betreft de wijzigingen aan het voorwerp van de vergunning en de bijzondere exploitatievoorwaarden gelijklopend is met dat van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL.

1.6. Op 2 oktober 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Met dat besluit wordt de beslissing

van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. McCAIN FROZEN FOODS om een inrichting gelegen te Grobbendonk, Nijverheidsstraat, nr. 2 uit te baten, gedeeltelijk gewijzigd als volgt :

"A. In artikel 1 - 'Voorwerp', van het beroepen besluit wordt het laatste gedachtenstreepje :
'- een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor het behandelen van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat, met inbegrip van het lozen van het effluent met een maximumdebiet van 90 m^3/uur, 1.000 m^3/dag en 250.000 m^3/jaar'
geschrapt en vervangen door :
'een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor het behandelen van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat, met inbegrip van het lozen van het effluent met een maximum debiet van 90 m^3/uur, 1.000 m^3/dag en 150.000 m^3/jaar'
B. In artikel 3 - 'Voorwaarden', § 3 'Biijzondere' van het beroepen besluit wordt onder het eerste gedachtenstreepje :
'rubriek 3.6.3.2., lozingspunt A1 :
- Q = maximum 90 m^3/uur, 1.000 m^3/dag, 250.000 m^3/jaar
- ...'
geschrapt en vervangen door :
'rubriek 3.6.3.2., lozingspunt A1 :
- Q = maximum 90 m^3/uur, 1.000 m^3/dag, 150.000 m^3/jaar
- ...'
C. In artikel 3 - 'Voorwaarden', § 3 'Bijzondere' van het beroepen besluit wordt volgende voorwaarde toegevoegd :
'- de verhouding CZV/BZV in het geloosde afvalwater moet lager zijn dan 4'".

Voor wat het industrieel afvalwater betreft, bevat het bestreden besluit volgende overwegingen :

"Overwegende dat het industrieel afvalwater via 2 verschillende lozingspunten wordt geloosd; dat het afvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat afkomstig is van het spoelwater van de ontijzeringsfilters van de grondwaterwinning; dat dit afvalwater met een maximum debiet van 70 m^3/uur, respectievelijk 200 m^3/dag en 50.000 m^3/jaar wordt geloosd in de openbare riolering langs de Nijverheidsstraat (LP A2); dat dit afvalwater via de riolering eveneens wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Grobbendonk;
Overwegende dat het industrieel afvalwater dat gevaarllijke stoffen bevat afkomstig is van de reiniging van de productieruimten en machines; dat dit

afvalwater met een maximum debiet van 90 m^3/uur, respectievelijk 1.000 m^3/dag en 250.000 m^3/jaar wordt geloosd in de openbare riolering langs de Steenbergstraat (LP A1); dat dit afvalwater via de riolering wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Grobbendonk;

Overwegende dat voor het laatst vermelde afvalwater het vroeger vergunde jaardebiet slechts 150.000 m^3/jaar bedraagt en niet 250.000 m^3/jaar zoals vermeld in het aanvraagformulier; dat een uitbreiding van dit jaardebiet reeds geweigerd werd in 1994 (besluit van de Bestendige Deputatie dd. 21 april 1994, ref. MLWV/93-53); dat in het aanvraagdossier nergens gegevens terug te vinden zijn die deze jaardebietsverhoging kunnen staven;

Overwegende dat er in het besluit van de Bestendige Deputatie in combinatie met de opgelegde emissiegrenswaarden tevens dagvrachten werden opgelegd voor lozingspunt A1, teneinde de goede werking van de RWZI te Grobbendonk te vrijwaren; dat de opgelegde dagvrachten overeenkomen met 3000 IE; dat de waarden opgegeven door AQUAFIN, namelijk 10.730 IE, gesteund zijn op de emissiegrenswaarde voor BOD (560 mg/l); dat echter onverminderd de emissiegrenswaarden de beperking in dagvracht, namelijk 162 kg/dag, dient nageleefd te worden, wat overeenkomt met 3000 inwoner-equivalenten; dat dit het aantal inwonersequivalenten van de industrie is dat volgens berekeningen op de RWZI kan verwerkt worden;

Overwegende dat om een goede werking van de RWZI te verzekeren een CZV/BZV-verhouding van het effluent kleiner dan 4 vereist is; dat dit als bijzondere voorwaarde kan opgelegd worden";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 24 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) en van artikel 52, 1°, a), van het besluit van 6 februari 1991 van de

Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I) en van de motiveringsplicht; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

"1. Artikel 24, 5° van het Milieuvergunningsdecreet voorziet dat elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, beroep kan aantekenen.

Uit de combinatie van deze bepaling met de plicht om de ontvankelijkheid van het beroep te onderzoeken (art. 52, 1°, a) VLAREM I) en de motiveringsplicht, volgt dat de Minister had moeten onderzoeken of de N.V. AQUAFIN door de vestiging en de exploitatie van de inrichting van de N.V. McCAIN FOODS Belgium rechtstreeks hinder kan ondervinden.

Uit het bestreden besluit blijkt nergens dat de Minister zulks heeft onderzocht.

Het is volstrekt onbewezen dat de goede werking van de RWZI te Grobbendonk, waarvan de N.V. AQUAFIN exploitant is, op één of andere manier zou worden verstoord door de lozingen uitgaande van de N.V. McCAIN FOODS Belgium. Het is immers zo dat het afvalwater van meerdere particulieren en bedrijven terechtkomen in het RWZI te Grobbendonk.

Integendeel, op p. 10 van het bestreden besluit stelt de Minister zelf dat de door de Bestendige Deputatie opgelegde dagvrachten overeenkomen met 3000 inwoner-equivalenten, terwijl het RWZI te Grobbendonk berekend is op 7500 inwoner-equivalenten.

Verder heeft de Bestendige Deputatie in haar besluit van 21 augustus 1997 (stuk 10) waarbij de uitbreiding (met een verhoging van de produktiecapaciteit en dus ook van de afvalwaterdebieten) werd vergund, uitdrukkelijk gesteld dat de geplande wijzigingen en uitbreidingen geen onaanvaardbare toename zullen veroorzaken van de mogelijke hinder voor de buurt, noch een ontoelaatbaar risico inhouden voor omgeving of het milieu.

Tenslotte is het zo dat, indien er al hinder zou kunnen bestaan voor de N.V. AQUAFIN, moet worden opgemerkt dat ondanks het feit dat de N.V. AQUAFIN reeds geruime tijd op de hoogte is van de lozingsdebieten van de N.V. McCain Foods Belgium, zij nooit enig bezwaar heeft geuit en tot op heden nog geen enkele inspanning werd verricht om de capaciteit van de RWZI te vergroten. Indien er al hinder zou kunnen bestaan, dan is deze te wijten aan de N.V. AQUAFIN zelf.

2. Noch uit het bestreden besluit, noch uit het beroepsschrift van de N.V. AQUAFIN blijkt dat het bevoegde orgaan van de N.V. AQUAFIN beslist had om hoger beroep in te stellen tegen de door de Besten-

dige Deputatie op 3 april 1997 afgeleverde vergunning".

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt :

"Met betrekking tot het eerste middel : Beweerde schending van artikel 24 van het Milieuvergunningsdecreet, van artikel 52, 1°,l a, VLAREM I alsmede beweerde schending van de motiveringsplicht;

Het Milieuvergunningsdecreet voorziet dat elke natuurlijke of rechtspersoon die tengevolge van de vestiging en de exploitatie van de vergunningsplichtige inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, beroep kan aantekenen.

Als exploitant-eigenares van de RWZI te Grobbendonk is de N.V. AQUAFIN verantwoordelijk voor de waterzuivering. Wanneer door het verlenen van een vergunning door een overheid in eerste aanleg aan een exploitant de zuivering wordt geschaad, ondervindt de N.V. AQUAFIN rechtstreekse hinder van de dergelijke vergunde exploitatie van een hinderlijke inrichting. Zij is in dergelijk geval gerechtigd om overeenkomstig de bepalingen van het Milieuvergunningsdecreet én VLAREM I beroep in te stellen bij de bevoegde Minister.

Uit de lezing van het beroepsschrift van de N.V. AQUAFIN blijkt voldoende dat verzoekster in het verleden verschillende keren problemen heeft veroorzaakt op de RWZI te Grobbendonk. De door de Bestendige Deputatie opgelegde dagvrachten komen overeen met 3.000 IE, zijnde een zeer substantieel deel van de totale capaciteit van de RWZI te Grobbendonk die is berekend op 7.500 IE.

Dat er nooit bezwaren werden geuit door de N.V. AQUAFIN kan moeilijk worden staande gehouden. Uit eerdere weigeringsbeslissingen tot verhoging van de debieten blijkt immers dat zich eerder wel degelijk problemen voordeden.

De boutade 'dat de N.V. AQUAFIN zelf verantwoordelijk is voor de geleden hinder' en maar de nodige inspanningen dient te verrichten om de capaciteit van de RWZI te vergroten, laat verwerende partij voor wat ze waard is.

Elke wijziging in de capaciteit, het traject e.d. meer in verband met een RWZI, hoe gering ook, moet volgens de desbetreffende reglementering het voorwerp uitmaken van een op voorhand bekend gemaakt technisch- en investeringsplan. Ecologische én economische algemene belangen kunnen immers niet zomaar worden ondergeschikt gemaakt aan de geldelijke belangen van een privé-onderneming als deze van verzoekster.

Het beroepsschrift van de N.V. AQUAFIN is ondertekend door twee ingenieurs van directieniveau.

Binnen het kader van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een VLAREM-beroep is zulks voldoende voor de bevoegde Administratie om het beroepsschrift ontvankelijk te verklaren. Een zogenaamde machtiging door het bevoegde orgaan van AQUAFIN tot het instellen van het kwestieuze beroep is niet bijkomend vereist.
Het eerste middel faalt";

2.1.3.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat artikel 24, § 1, 5˚, van het milieuvergunningsdecreet bepaalt dat een administratief beroep kan worden ingesteld door "elke natuurlijke of rechtspersoon die ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden, alsook elke rechtspersoon die zich de bescherming tot doel heeft gesteld van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen"; dat artikel 52, 1˚, a), van VLAREM I bepaalt dat de minister of de daartoe gemachtigde ambtenaar het beroep en zijn bijlagen op zijn ontvankelijkheid onderzoekt; dat de formele motiveringsplicht evenwel niet inhoudt dat de beroepsinstantie, in haar uitspraak over het beroep, het vervuld zijn van de ontvankelijkheidsvoorwaarden en -formaliteiten van het ingestelde beroep stuk voor stuk moet vermelden; dat noch artikel 24, § 1, 5˚, van het milieuvergunningsdecreet noch artikel 52 van VLAREM I erin voorzien dat hetzij in de beslissing houdende het ontvankelijk verklaren van een beroep, hetzij in de mededeling ervan aan de vergunningsaanvrager uitdrukkelijk wordt aangegeven dat is voldaan aan onder meer de ontvankelijkheidsvoorwaarde dat de beroepsindieners rechtstreeks hinder kunnen ondervinden van de vestiging en de exploitatie van een inrichting; dat prima facie het lijkt te volstaan dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de beroepsindiener ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreeks hinder kan ondervinden; dat niet wordt betwist dat de n.v. AQUAFIN de exploitant is van de RWZI te Grobbendonk; dat in casu in het beroepschrift van de

n.v. AQUAFIN op een concrete en onderbouwde manier wordt gewezen op bepaalde problemen die kunnen ontstaan voor de RWZI te Grobbendonk zodat op het eerste gezicht lijkt te kunnen worden aangenomen dat de n.v. AQUAFIN wel degelijk hinder kan ondervinden ten gevolge van de vestiging en de exploitatie van de inrichting; dat uit het beroepschrift van de n.v. AQUAFIN prima facie kan worden afgeleid dat in het verleden herhaaldelijk problemen zijn vastgesteld op de RWZI te Grobbendonk, "te wijten aan het afvalwater van het bedrijf"; dat zoals uit de bespreking van het tweede middel zal blijken, de verzoekende partij sedert 1994 beduidend meer industrieel afvalwater, dat gevaarlijke stoffen bevat, loost dan was vergund; dat de verzoekende partij ten onrechte de rollen lijkt om te keren door de n.v. AQUAFIN het verwijt toe te sturen zelf aan de basis te liggen van de hinder van de RWZI te Grobbendonk door de capaciteit ervan niet te verhogen in functie van de illegale lozingen;

2.1.3.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat bij de bespreking van het eerste onderdeel reeds werd aangegeven dat het bestreden besluit het vervuld zijn van de ontvankelijkheidsvoorwaarden niet stuk voor stuk dient te vermelden; dat, daargelaten de vraag of voor het instellen van een administratief beroep door een naamloze vennootschap wel dezelfde eisen gelden als voor een overheidsorgaan of als in geval van een jurisdictioneel beroep, de verwerende partij een delegatiebeslissing van de Raad van bestuur van de n.v. AQUAFIN van 31 maart 1995 neerlegt, waaronder een "delegatiebeslissing directie planning", waaruit prima facie kan worden afgeleid dat de Raad van bestuur de bevoegdheid tot "het aantekenen beroep (in het kader van RWZI) tegen externe vergunningen (samen met exploitatie)" heeft gedelegeerd aan twee directeurs; dat te dezen het administratief beroep werd ondertekend door twee directeurs; dat dienvolgens in de huidige stand van

de procedure het tweede onderdeel niet als ernstig kan worden aangemerkt;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert "van de motiveringsplicht, van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, en van het rechtszekerheidsbeginsel"; dat zij in dat middel vier onderdelen onderscheidt, die zij als volgt uiteenzet :

"Eerste onderdeel

In het bestreden besluit wordt gesteld dat in het aanvraagdossier nergens gegevens terug te vinden zijn die de jaardebietverhoging (van 150.000 m3/jaar naar 250.000 m3/jaar) kunnen staven.

Op p. 8 van het formulier betreffende de vergunningsaanvraag (stuk 6) werd echter het volgende gemeld :

'Eventuele uitbreiding van produktie van 250 naar 350 werkdagen zal een lozing van 350.000 m3/j (max.) tot gevolg hebben voor LP1. en een lozing van 70.000 m3/j voor LP2. Uitbreiding wordt voorzien op korte tot middellange termijn'.

Ten eerste kon de Minister hieruit afleiden dat er een produktie is gedurende 250 werkdagen, met een lozing van 250.000 m3/jaar (of 1.000 m3/dag).

Ten tweede heeft de Minister ten onrechte geen rekening gehouden met de jaardebieten van de lozingen over de jaren 1994 (250.768 m3/jaar over 260 dagen; stuk 6), 1995 (183.834 m3/jaar over 260 dagen; stuk 7), en in 1996 (181.521 m3/jaar over 259 dagen; stuk 8), welke allemaal ruim het voorheen vergunde jaardebiet van 150.000 m3 overschreden, en zulks terwijl ook het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij, bij wie de lozingen moeten worden aangegeven, gunstig was.

Ten derde blijkt de verhoging van het jaarlijkse lozingsdebiet ook uit het besluit van de Bestendige Deputatie van 21 augustus 1997, waarbij de uitbreiding werd vergund, en waarmee de Minister ten onrechte geen rekening heeft gehouden.

Tweede onderdeel

In haar beroepschrift vroeg de N.V. AQUAFIN met betrekking tot lozingspunt 1 een beperking op te leggen aangaande het maximale uurdebiet.

In het bestreden besluit worden de bezwaren aangehaald door de beroepsindiener, de N.V. AQUAFIN, als volgt geëvalueerd :

'- rekening houdende met de opgelegde dagvrachten, is NV McCAIN verantwoordelijk voor een belasting van 3000 IE;

- als bijzondere voorwaarde kan worden opgelegd dat de verhouding CZV/BZV <4 moet zijn;
- gezien de ligging van het bedrijf op aanzienlijke afstand van een oppervlaktewater is het niet mogelijk om lozingspunt LP A2 af te koppelen';

Op p. 10 (3e alinea) van het bestreden besluit wordt gesteld dat de beperking van de dagvracht, zoals opgelegd in de beslissing in eerste aanleg (van de Bestendige Deputatie), moet nageleefd worden en overeenkomt met 3.000 inwoner-equivalenten, hetgeen kan verwerkt worden op de RWZI te Grobbendonk.

Derhalve werd de N.V. AQUAFIN in het ongelijk gesteld en werd met andere woorden gesteld dat de debietmaxima niet moeten worden aangepast.

Nergens wordt vermeld dat (laat staan waarom) er een beperking van het jaardebiet tot 150.000 m3 zou moeten worden opgelegd.

Nochtans wordt deze beperking uiteindelijk wel opgelegd in het beschikkend gedeelte van het bestreden besluit, terwijl ook de N.V. AQUAFIN slechts een beperking van het dagdebiet had gevraagd.

Het opleggen van een maximaal jaardebiet van 150.000 m3, wetende dat er bij de N.V. McCAIN FOODS BELGIUM minstens 250 dagen per jaar worden gewerkt, is bovendien inconsistent en strijdig met het opgelegde dagdebiet van 1000 m3.

Evenmin wordt in het licht van het voorgaande gemotiveerd waarom de verhouding van CZV/BZV < 4 zou moeten zijn. De loutere verwijzing naar het verzekeren van de goede werking van de RWZI is al te summier en is niet onderbouwd.

De maximaal toelaatbare concentraties CZV (1250 mg/l) en BZV (560 mg/l) zijn gebaseerd op het verregaand biologisch zuiveren (via de eigen zuiveringsinstallatie van de N.V. McCAIN FOODS BELGIUM). Dit verregaand biologisch zuiveren heeft als gevolg een hoge verhouding tussen CZV en BZV. Het opleggen van een lage CZV/BZV-verhouding is derhalve volstrekt tegenstrijdig met het opleggen van maximale eisen inzake CZV en BZV waarbij biologische zuivering nodig is.

Derde onderdeel

Het opleggen van een dergelijke verregaande beperking tot 150.000 m3/jaar miskent ook het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De Minister heeft ten onrechte geen rekening gehouden met het voorafgaandelijk aan zijn beslissing genomen besluit van de Bestendige Deputatie van 21 augustus 1997, waarbij de uitbreiding werd vergund.

De uitbreiding van de produktiecapaciteit heeft uiteraard ook een toename van het te lozen afvalwater tot gevolg.

Het is volstrekt onredelijk en getuigt niet van de nodige zorgvuldigheid, een zo verregaande beperking

inzake lozingsnormen op te leggen, zonder op enige wijze rekening te houden met het feit dat de Overheid juist een uitbreiding van de productiecapaciteit heeft vergund op basis waarvan een investering van 205 miljoen BEF werd verricht.

Het bestreden besluit schendt tevens het rechtszekerheidsbeginsel.

Het éénzijdig en arbitrair wijzigen van de lozingsnormen welke afwijken van de algemene en sectoriële normen en die de rechtsonderhorige op voorhand niet kan kennen, dan nog in functie van problemen bij het RWZI te Grobbendonk, ontneemt aan de rechtsonderhorige, in casu de N.V. McCAIN FOODS BELGIUM, elke rechtszekerheid en houdt geen rekening met het dynamisch karakter van de bedrijfsvoering, waardoor geen ondernemingsbeleid op lange termijn kan worden gevoerd (uitbreiding, wijziging in productiegamma, etc.).

Het gaat niet op dat waar in 1985 en 1990, op een ogenblik dat de RWZI te Grobbendonk reeds bestond, lozingsnormen worden toegestaan van respectievelijk 3.000 m3/dag (= 750.000 m3/jaar) en 1.000 m3/dag (= 250.000 m3/jaar), deze lozingsnormen nadien worden beperkt tot 150.000 m3/jaar in functie van de capaciteit van de RWZI, terwijl enerzijds de N.V. McCAIN FOODS BELGIUM enorme investeringen en inspanningen doet om de vuilvracht en de lozingen te beperken en in tevergeefs een dialoog probeert aan te gaan om een oplossing te bekomen, en anderzijds de exploitant van de RWZI te Grobbendonk geen enkele inspanning verricht aangaande de capaciteit van de RWZI.

Vierde onderdeel

In het bestreden besluit wordt niet gemotiveerd waarom zou moeten afgeweken worden van de gunstige adviezen van de Afdeling Milieuvergunningen, van de Afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg, van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, van de Vlaamse Milieumaatschappij en van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt als volgt :

"Met betrekking tot het tweede middel : Beweerde schending van de motiveringsplicht, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel alsmede van het rechtszekerheidsbeginsel.

Verzoekster beweert geheel ten onrechte dat de motivering van de bestreden beslissing al te 'summier' zou zijn.

In de milieuvergunningsaanvraag van 15 oktober 1996 welke aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing van 2 oktober 1997, wordt de gewenste

verhoging van de vergunde jaardebieten door verzoekende partij afgedaan met deze enkele zinsnede :
’Eventuele uitbreiding van productie van 250 naar 350 werkdagen zal een lozing van 350.000 m3/jaar (max.) tot gevolg hebben voor LP1, en een lozing van 70.000 m3/jaar voor LP2. Uitbreiding wordt voorzien op korte tot middellange termijn’.
Verzoekende partij zal moeilijk kunnen ontkennen dat de bovenstaande motivering van haar vraag tot uitbreiding van een jaardebiet voor industrieel afvalwater met gevaarlijke stoffen op zichzelf niet anders dan zeer beknopt kan worden genoemd. Verzoekster had/heeft hiervoor een goede reden. Zij heeft door het voorbrengen van de door haar gewenste uitbreiding van de tot dusver (en tot heden) vergunde 150.000 m3/jaar naar 250.000 m3/jaar (en dit onder het mom van een eenvoudige ’hernieuwing van een bestaande vergunning’) immers wél eerder met succes de Bestendige Deputatie kunnen verschalken.
Niet evenwel de Minister bij de behandeling van de aanvraag in graad van beroep!
Uit het feit dat gedurende 250 dagen wordt geproduceerd, dient niets meer dan dat feit zelf te worden afgeleid.
Het is niet omdat een dagdebiet van 1.000 m³ is vergund, dat de exploitant dergelijk debiet dagelijks moet lozen om zo automatisch tot een jaarlijks debiet van 250.000 m³ te komen.
De studie van de tabellen gevoegd bij het advies van de VMM - advies waarnaar verzoekster zelf verwijst in haar verzoekschrift - bewijzen wel integendeel dat een dagdebiet van 1.000 m³ al ruim bemeten is. Het advies zélf van de VMM handelt niet in de eerste plaats over lozingsdebieten (capaciteit), maar wél over parameters.
Het Besluit van de Bestendige Deputatie van 21 augustus 1997 waarnaar verzoekster verwijst, heeft een totaal ander voorwerp : vraag tot aktename van de melding van de verandering (niet de uitbreiding !) van haar bestaande inrichting door een wijziging van de productielijnen en de uitbreiding met een koelcompressor.
Het desbetreffende Besluit van de Bestendige Deputatie van 21 augustus 1997 verandert helemaal niets aan de tot dusver (en tot heden) vergunde lozingen (en de erop betrekking hebbende debieten) van het industrieel afvalwater van haar inrichting.
In het tweede onderdeel van haar tweede middel gaat verzoekster er ten onrechte van uit dat de Minister tegenstrijdig heeft geoordeeld door enerzijds het maximale dagdebiet van de lozingen te handhaven én anderzijds het jaarlijkse debiet niet te uit te breiden zoals door haar gewenst.
Bij de behandeling van het beroep van de NV AQUAFIN heeft de Minister in de bezwaren van deze beroepsindiener een verkeerde berekening gedetecteerd. Wanneer

men rekening houdt met de eerder opgelegde dagvrachten, komt men immers maar tot een equivalent van 3.000 inwoners én niet, zoals de NV AQUAFIN verkeerdelijk in haar beroepsschrift heeft gesteld, tot een equivalent van 10.370 inwoners.
Daar waar de RWZI een capaciteit heeft van 7.500 IE, diende het maximale vergunde uurdebiet niet te worden aangepast.
Dat het uurdebiet niet diende te worden aangepast, betekent evenwel nog niet dat op jaarbasis de eerder vergunde debieten zomaar konden worden uitgebreid met 100.000 m³/jaar !
Verzoekster keert de zaken om : zijzelf toont nergens aan waarom er nu wél een uitbreiding van het jaardebiet met 100.000 m³ diende te worden vergund, daar waar dit eerder steeds was afgewezen !
Er is geen sprake van enige 'beperking' van het vergunde debiet op jaarbasis. Wat evenwel in de bestreden beslissing niet werd toegestaan, is de gewenste uitbreiding met 100.000 m³/jaar. De Bestendige Deputatie had deze ten onrechte en foutief niet als een uitbreiding gedetecteerd.
Verzoekster heeft geen enkel belang bij haar opmerking dat zij niet inziet waarom de door de NV AQUAFIN gevraagde aanpassing van de milieuvoorwaarde verhouding CZV/BZV < 4 werd toegestaan.
Verzoekster heeft er tot op heden geen enkel probleem mee gehad om beneden deze waarde te blijven. In haar verzoekschrift stelt zij zelf dat zij een waarde haalt van 1250 mg/l CZV op 560 mg/l BZV of omgerekend een verhouding van 2,2 ttz ver beneden de opgelegde verhouding van < 4. Zij voldoet ruimschoots aan deze milieuvoorwaarde en levert aldus overtollige kritiek.
In het derde onderdeel van haar tweede middel gaat verzoekster er - geheel ten onrechte - van uit dat het Besluit van de Bestendige Deputatie van 21 augustus 1997 (uitspraak doende m.b.t. een melding van verandering van de vergunningsplichtige inrichting) samen met een uitbreiding van de productiecapaciteit ook een uitbreiding van de lozingscapaciteit tot gevolg heeft gehad. Het Besluit van de Bestendige Deputatie vergunt op dit vlak niet meer dan wat vergund is van in 1993, nl. 150.000 m³ als maximaal jaarlijks debiet voor industrieel afvalwater.
De uitbreiding van de productiecapaciteit van de inrichting van verzoekster én de aanvraag hiertoe staan volledig los van de eerdere aanvragen tot uitbreiding van de vergunde lozingscapaciteit tot 250.000 m³/jaar.
Verzoekster stelt het ten onrechte aldus voor alsof de bestreden beslissing geheel éénzijdig en willekeurig lozingsnormen oplegt welke afwijken van de algemene en sectoriële normen. De Minister is inderdaad in de bestreden beslissing ingegaan op de vraag van beroeper AQUAFIN om een breukverhouding CZV/BZV

< 4 op te leggen. Dit is de enige afwijking van de algemene en sectoriële normen.
Verzoekster heeft evenwel - zoals reeds hoger aangehaald - geen enkel belang bij dit middel, aangezien zij thans én in het verleden ruimschoots deze norm haalde.
Verzoekster stelt het eenvoudig voor alsof haar investeringen in uitbreiding van haar eigen productie automatisch tot gevolg zouden moeten hebben dat ook de debieten van lozing van industrieel afvalwater minstens uitgebreider zouden moeten worden vergund. Zij houdt zelfs voor dat de uitbreiding van de capaciteit van een hele RWZI in functie dient te worden gesteld van het privé-belang van één gebruiker (vervuiler).
De bestreden beslissing motiveert inderdaad geen afwijkingen van uitgebrachte adviezen, aangezien de bestreden beslissing gewoonweg in niets afwijkt van deze adviezen.
De strekking van al deze adviezen is in de bestreden beslissing (omzeggens letterlijk) overgenomen. Het advies van de Afdeling Milieuvergunningen van de AMINAL stelt trouwens letterlijk dat de beoogde uitbreiding van de lozingsvergunning voor industrieel afvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat niet kan worden toegestaan, omdat nergens in het aanvraagdossier gegevens kunnen worden teruggevonden die deze jaardebietsverhoging kunnen staven. Bovendien wordt uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat een dergelijke uitbreiding om dezelfde reden reeds in 1994 door de Bestendige Deputatie werd geweigerd.
De bespreking van capaciteit van afvalwaterlozing is niet in de eerste plaats de bevoegheid/bekommernis van de VMM en van de Afdeling Preventieve Gezondheidszorg van de Administratie Gezondheidszorg : de VMM houdt zich voornamelijk bezig met vergelijking van de parameters en de APG met de volksgezondheid in het algemeen. Waarin de Minister het advies van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen van de AROHM niet zou zijn gevolgd is verwerende partij in het geheel niet duidelijk.
Het tweede middel faalt in al zijn onderdelen.
De middelen van verzoeker falen."

2.2.3.1.1. Overwegende wat het eerste onderdeel betreft, dat op het ogenblik dat de vergunningsaanvraag werd ingediend die uiteindelijk aanleiding heeft gegeven tot de thans bestreden beslissing, de verzoekende partij op het eerste gezicht beschikte over een vergunning tot het lozen via haar afvalwaterzuiveringsstation van 150.000 m^3/jaar ander dan normaal huisafvalwater (zie pt. 1.1. supra) en dat zij daarnaast via een ander lozings-

punt het spoelwater van de ontijzeringsfilters mocht lozen; dat de verzoekende partij in die milieuvergunningsaanvraag het voorwerp ervan heeft omschreven als "het hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting"; dat bij de mogelijkheid "het veranderen van een inrichting" door een wijziging, door een uitbreiding of door een toevoeging niets werd aangekruist; dat op basis van dat gegeven er redelijkerwijze kon worden van uitgegaan dat een maximum lozingsdebiet van 150.000 m³ per jaar volstond om de productie te kunnen laten plaatsvinden; dat, immers, prima facie niet valt in te zien waarom bij een loutere hernieuwing voor de afvalwaters een verhoging van het maximumlozingsdebiet op jaarbasis voor "ander afvalwater dan normaal huisafvalwater" dat wordt geloosd "via biologie" tot 90 m³/h, 1.000 m³/d en 250.000 m³/j nodig zou zijn; dat ook in het advies van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL als in dat van de gewestelijke milieuvergunningscommissie staat te lezen dat voor het industrieel afvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat "het vroeger vergunde jaardebiet slechts 150.000 m³/jaar bedraagt en niet 250.000 m³/jaar zoals vermeld in het aanvraagformulier; dat een uitbreiding van het jaardebiet reeds geweigerd werd in 1994 (besluit van de Bestendige Deputatie dd. 21 april 1994, ref. MLWV/93-53); dat in het aanvraagdossier nergens gegevens terug te vinden zijn die deze jaardebietsverhoging kunnen staven";

2.2.3.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste onderdeel een aantal elementen aanbrengt die de verwerende partij hadden moeten duidelijk maken dat een jaardebietsverhoging van 150.000 m³/jaar naar 250.000 m³/jaar nodig was, te weten de vermelding op het aanvraagformulier dat "een eventuele uitbreiding van 250 naar 350 werkdagen (...) zal een lozing van 350.000 m³/j (max) tot gevolg (zal) hebben voor LP1, en een lozing van 70.000 m³/j voor LP2. Uitbreiding wordt voorzien op

korte tot middellange termijn", het gegeven dat de jaardebieten over de jaren 1994, 1995 en 1996 het vergunde jaardebiet van 150.000 m³ overschreden zoals blijkt uit de aangiftes bij de Vlaamse Milieumaatschappij, wiens advies gunstig was en het feit dat de verhoging werd vergund bij besluit van de bestendige deputatie van 21 augustus 1997;

2.2.3.1.3. Overwegende dat de eerste uit het aanvraagformulier geciteerde passus in verband met een eventuele latere uitbreiding van de productie lijkt uit te gaan van de premisse dat een jaardebiet van maximum 250.000 m³ per jaar nodig is indien 250 dagen per jaar wordt gewerkt, zodat in die optiek 350.000 m³/jaar nodig is indien 350 dagen wordt gewerkt; dat vooreerst met die premisse de juistheid ervan niet is aangetoond; dat, voorts, in acht genomen het feit dat het om maximum jaardebieten gaat, daaruit ook niet kan worden afgeleid dat het vergund debiet van 150.000 m³/jaar niet volstond voor de bestaande productie; dat tenslotte het de vergunningsaanvrager toekomt, wanneer hij een verhoging van het maximum lozingsdebiet aanvraagt, zonder dat een verhoging van de productiecapaciteit wordt aangevraagd, om op klaar en duidelijke wijze te laten weten dat de in het verleden vergunde capaciteit van het maximum lozingsdebiet voor diezelfde productiecapaciteit niet volstond in plaats van dit op onrechtstreekse wijze te laten afleiden uit een premisse in verband met een eventuele latere uitbreiding van de productiecapaciteit;

2.2.3.1.4. Overwegende dat uit de door de verzoekende partij neergelegde aangiftes bij de Vlaamse Milieumaatschappij van de vaststelling van de vuilvracht van het afvalwater blijkt dat in 1994, 1995 en 1996 respectievelijk 250.786 m³, 183.834 m³ en 181.521 m³ industrieel afvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat werd geloosd, hetgeen betekent dat de verzoekende partij in die jaren beduidend meer loosde dan werd vergund; dat daargelaten

de vraag of de minister met het illegaal lozen door de verzoekende partij wel rekening diende te houden bij het bepalen van het te vergunnen maximumlozingsdebiet, uit niets blijkt dat de minister op de hoogte werd gebracht van die aangiftes; dat in elk geval de verzoekende partij deze aangiftes niet bij haar milieuvergunnings-aanvraag had gevoegd en de minister zijn aandacht op die effectieve lozingshoeveelheden niet had gevestigd; dat de minister dan ook niet lijkt te kunnen worden verweten dat hij bij het nemen van zijn beslissing rekening heeft gehouden met de verleende vergunningen op basis waarvan de productie kan worden geacht plaats te vinden en niet met een feitelijke toestand waarvan hij prima facie zelfs niet eens op de hoogte lijkt te zijn gebracht en waarbij meer afvalwater werd geloosd dan vergund;

2.2.3.1.5. Overwegende dat het besluit van de bestendige deputatie van 21 augustus 1997 louter de aktename betreft van de verandering van de inrichting van de verzoekende partij gelegen te Grobbendonk: door vervanging van de productielijn 3 met een vermogen van 317 kW door een nieuwe productielijn met een vermogen van 456 kW en door uitbreiding met een koelcompressor; dat die aktename niet gepaard ging met een aktename of vergunning van het lozingsdebiet voor het afvalwater; dat, dienvolgens, er zelfs van uitgaande dat de Minister op de hoogte werd gebracht van dat aktenamebesluit - hetgeen vooralsnog evenwel niet is gebleken - hem niet kan worden ten euvel geduid met dat besluit geen rekening te hebben gehouden bij de bepaling van het lozingsdebiet;

2.2.3.1.6. Overwegende dat het eerste onderdeel niet ernstig is;

2.2.3.2.1. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat het gegeven dat de n.v. AQUAFIN in haar beroepschrift slechts een beperking had gevraagd van het

maximum uurdebiet, niet wegneemt dat de minister als beroepsinstantie de aanvraag opnieuw in al haar aspecten kan onderzoeken en over de bevoegdheid beschikte om het maximumjaardebiet aan te passen indien hij daartoe over goede gronden beschikte;

2.2.3.2.2. Overwegende, dat geen inconsistentie kan worden ontwaard tussen een maximum jaardebiet van 150.000 m³ en een maximum dagdebiet van 1.000 m³, zelfs niet wanneer er 250 dagen per jaar wordt gewerkt; dat het immers gaat om maximumdebieten, hetgeen moet toelaten bepaalde pieken op te vangen, zonder dat voor het bestuur een verplichting bestaat om het maximum jaardebiet te bepalen door het maximumdagdebiet te vermenigvuldigen met het aantal werkdagen;

2.2.3.2.3. Overwegende dat in de aanhef van de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de CZV/BZV-verhouding kleiner moet zijn dan 4 "om een goede werking van de RWZI te verzekeren"; dat dit motief afdoende lijkt te zijn en bovendien steun vindt in de adviezen van de Vlaamse Milieumaatschappij, van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL en van de gewestelijke milieuvergunningscommissie;

2.2.3.2.4. Overwegende dat het tweede onderdeel niet ernstig is;

2.2.3.3.1. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat, zoals reeds aangegeven, met de thans in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag prima facie geen uitbreiding van de bestaande productiecapaciteit werd beoogd en dat het aktenamebesluit van 21 augustus 1997 niet gepaard ging met een aktename of een vergunning van het lozingsdebiet voor het afvalwater; dat aangezien de minister op basis van de hem voorliggende gegevens niet kon weten dat het in het verleden vergunde maximumjaardebiet blijkbaar niet volstond voor de

productiecapaciteit, hij niet kennelijk onredelijk, noch onzorgvuldig, noch in strijd met het redelijkheidsbeginsel lijkt te hebben gehandeld door de vergunning van het lozingsjaardebiet te beperken tot maximum 150.000 m³/jaar, zijnde de hoeveelheid waarvan redelijkerwijze kon worden aangenomen dat zij voor de productiecapaciteit volstond; dat daarbij niet kan worden voorbijgegaan aan het feit dat de minister ook oog dient te hebben voor ecologische belangen en dat het bewuste afvalwater een belasting lijkt te vormen voor de RWZI te Grobbendonk, waarvan blijkens de aanhef van het besluit van de bestendige deputatie van 21 april 1994 het effluent in de kleine Nete terechtkomt;

2.2.3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij zich nog beklaagt over "het eenzijdig en arbitrair wijzigen van lozingsnormen welke afwijken van de algemene en sectoriële normen die de rechtsonderhorige op voorhand niet kan kennen"; dat zij evenwel nalaat omtrent die grief enige precisering te verschaffen, zodat deze om die reden als niet ernstig moet worden aangemerkt;

2.2.3.3.3. Overwegende dat het derde onderdeel niet ernstig is;

2.2.4. Overwegende, dat wat de door de verzoekende partij in het vierde onderdeel bekritiseerde punten betreft, het bestreden besluit wel degelijk steun lijkt te vinden in de uitgebrachte adviezen; dat van een verplichte motivering van een niet bestaande afwijking dan ook geen sprake lijkt te zijn;

3. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien mei 1900 achtennegentig door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**